

Şehri İzliyorum Penceremde

– ÖNDER_34 · 13 Nisan 2019

Şehri izliyorum
Bir gece vakti
Evimin penceresinde
Derin okyanusa dalar gibi
Siyahın rengi sızıyor
Damarlarımda kanıma
İslanmaya başlıyor kirpiklerim
Yağmur topluyor yavaş yavaş

Gözlerimin her yanı
Tarifsiz bir sızı
Yıldırım gibi düşüyor yüreğime
Sonbahar ağacı misali
Dökülüyorun dalında yaprak yaprak
Gecenin sessiz sokaklarına

Çatırdıyor sırlamın önündeki
Setten tüm duvarlar
Söylenmeyeni söylemek geliyor
Lakin o kadarda kolay değil
O yüzden bastırırım içimde
Sessiz çığlıktın sessiz çığlık kal
Derim dile gelen söylenmesi
Zor olan sırlarıma

Lal olurum saklanırım
Suskunluğun soğukluğunun ardına
Ezilirim dağ gibi yükselen
Çare bekleyen çaresizliğin altında
İç dünyam da varamam
Bir türlü özlediğim
O yaz bahara
Hep kış mevsimin de kaldı
Bunca geçen ömrümün zamanı
Hayat sanada güler diyorlar

İyi de ne zaman